

STUDIU BIBLIC : PĂCATELE

4. Viclenia

În limba greacă acest cuvânt este : *poneria* și este folosit de șapte ori în Noul Testament. Literal *viclean* înseamnă : *rău, nenorocit, dureros* (pentru suflet). Este un derivat de la gr. *ponos*. Cel mai bine poate fi înțeles dacă vom reda câteva sinonime care deși sunt în uz, unele din ele nu sunt totuși foarte folosite : *nedreptate, năpastă, câinie, (răutate), hainie, (câinoșenie), vitregie*. În traducerea Cornilescu, acest cuvânt este folosit în :

Matei 22 : 18 - 19 : „Isus, care le cunoștea *vicleșugul*, a răspuns : „Pentru ce Mă ispitiți, fățarnicilor ? Arătați-Mi banul birului.” *Și ei I-au adus un ban*”.

Luca 11 : 39 : „Dar Domnul i-a zis : „Voi, fariseii, curățați partea de afară a paharului și a blidului, dar lăuntru vostru este plin de jefuire și de *răutate*”.

1 Corinteni 5 : 8 : „Să prăznuim, dar, praznicul nu cu un aluat vechi, nici cu un aluat de răutate și *viclenie*, ci cu azimele curăției și adevărului”.

Efesenii 6 : 12 : „Căci noi n-avem de luptat împotriva cărnii și sângelui, ci împotriva căpeteniilor, împotriva domniilor, împotriva stăpânitorilor întinericului acestui veac, împotriva duhurilor *răutății* [gr. *pneumatika tēs ponērias*] care sunt în locurile cerești”.

Marcu 7 : 20 - 23 : „El le-a mai zis : „Ce iese din om aceea spurcă pe om. Căci dinăuntru, din inima oamenilor, ies gândurile rele, preacurviile, curviile, uciderile, furtişagurile, lăcomiile, *vicleșugurile*, înșelăciunile, faptele de rușine, ochiul rău, hula, trufia, nebunia. Toate aceste lucruri rele ies dinăuntru și spurcă pe om.”

Fapte 3 : 26 : „Dumnezeu, după ce a ridicat pe Robul Său Isus, L-a trimis mai întâi vouă, ca să vă binecuvânteze, întorcând pe fiecare din voi de la *fărădelegile* [ponerion] sale.”

SFATUL COPIILOR

Unul dintre cele mai urâte lucruri și periculoase este **MINCIUNA** deoarece Dumnezeu urăște acest lucru. Biblia spune că Dumnezeu este adevăr, așadar cine minte nu este din Dumnezeu!!! Spuneți mereu adevărul indiferent de consecințe dragi copilași!!!

ANUNȚURI SĂPTĂMÂNIALE

Joi: orele 18⁰⁰-20⁰⁰-serviciu de evanghelizare

Duminică: orele 8⁰⁰-12⁰⁰—serviciu de evanghelizare

Duminică: orele 18⁰⁰-20⁰⁰-serviciu de evanghelizare

Foaia Creștinului

EDITORIAL Cândva-ul ca mod de viață !

„Doamne, iată că acela pe care-l iubești este bolnav.” (Ioan 11 : 3)

„Doamne, dacă ai fi fost aici, n-ar fi murit fratele meu !” (Ioan 11 : 21). Întrebarea este : Tu crezi ce spui ? În versetul 26, Ioan redă cuvintele Domnului Isus, care o întreabă pe Marta : „oricine trăiește și crede în Mine nu va muri niciodată. Crezi lucrul acesta ?” Răspunsul ei este clar :

„Da, Doamne, eu am crezut ...” (GBV 1998). Credința la viitor, la trecut ... oriunde numai în prezent nu, de fapt singura credință lucrătoare, credința din prezent, de aici și acum ! Credința teoretică, este însă altfel, ea nu spune că nu crede ... dar sunt prea puține șanse, este prea târziu pentru acum, dar nu prea târziu pentru mai târziu, pentru la Înviere ... în ziua de apoi !

Acesta este cândva-ul ca mod de viață ! Și așa este și genul de credincios care începe cu Dumnezeu, dar nu și sfârșește cu EL ! Dar este cu Dumnezeu ... în gură !

Să vedem cum a decurs dialogul dintre Marta și Domnul Isus, (fiindcă ea, a avut inițiativa ... la fel ca noi, când decidem să ÎL rugăm) :

„Marta a zis lui Isus : „Doamne, dacă ai fi fost aici, n-ar fi murit fratele meu ! Dar și acum, știu că orice vei cere de la Dumnezeu Îți va da Dumnezeu.”

Isus i-a zis : „Fratele tău va învia.”

„Știu”, I-a răspuns Marta, „că va învia la înviere, în ziua de apoi.

Isus i-a zis : „Eu sunt Învierea și Viața. Cine crede în Mine, chiar dacă ar fi murit, va trăi. Și oricine trăiește și crede în Mine nu va muri niciodată. Crezi lucrul acesta ?”

„Da, Doamne”, I-a zis ea, „cred că Tu ești Hristosul, Fiul lui Dumnezeu, care trebuia să vină în lume.” După ce a spus aceste vorbe, s-a dus

Versetul
Săptămânii

Cartea aceasta a Legii să nu se depărteze de gura ta; cugetă asupra ei zi și noapte, căutând să faci tot ce este scris în ea; căci atunci vei izbândi în toate lucrările tale și atunci vei lucra cu înțelepciune.

Iosua 1:8

și a chemat în taină pe sora sa Maria ... ” (Ioan 11 : 21 – 28).

Cuvintele Domnului Isus, sunt cuvinte ale credinței active, menite să crească credința Martei ! Cuvintele Martei însă, arată doar o încredere teoretică în Dumnezeu, cu declarații politicoase, dar tot ea decide să întrerupă dialogul cu Isus, după ce alege să nu îi răspundă la ultima întrebare, într-un mod evaziv : „Crezi lucrul acesta ?”

„Da, Doamne”, **I-a zis ea**, „cred că Tu ești Hristosul ... ”. Întrebarea Domnului Isus însă era foarte clară : Crezi în Învierea celor morți și a celor vii ? Iar Marta răspunde cu totul altceva :

„... cred că Tu ești Hristosul ... ”, și-apoi încheie discuția, plecând de acolo, un gest care pentru oricare din noi, ar fi fost considerat ca fiind nepoliticos !

„Fratele tău va învia.” (Ioan 11 : 23). Credința declară adevărurile lui Dumnezeu. Nu se ia după ce vede : „... umblăm prin credință, nu prin vedere” (II Corinteni 5 : 7). Necredința și ea vorbește, ce vede, cu o speranță de mai bine ... cândva, niciodată Azi ... dar omul trăiește numai azi !

Pe scurt, dialogul dintre Domnul Isus și Marta este acesta :

- Va învia !
- Va învia ... la Înviere !
- EU SUNT ÎNVIEREA ȘI VIAȚA !

Învierea tocmai venise pe la ei și era o Persoană, nu ceea ce credeau ei, adică un eveniment ! Învierea venise pe la moarte, iar moartea ... a murit ! Decesul definitiv al morții fizice era prefigurat și prin această înviere, momentul din care, cei ce sunt decedați de zile, ani, sau milenii ... vor fi înviați pentru totdeauna ! Decesul este :

- provizoriu,
- final
- total

Decesul provizoriu este cel al trupului, când partea spirituală este delimitată de trup. La acest deces, creștinul nu pierde decât trupul fizic, de aceea și este provizoriu ! Domnul Isus le-a spus ucenicilor Lui : „Vă spun vouă, prietenii Mei : să nu vă temeți de cei ce ucid trupul, și după aceea **nu mai pot face nimic**.” (Luca 12 : 5). Există o limitare clară a lucrării celui rău și-a celor prin care el lucrează !

Pentru un om, care nu este creștin, **decesul** este sfârșitul vieții, fiind **ceva final**, deoarece el nu are nimic *dincolo* ! Un astfel de om are totul doar *aici* ! Viața fără Isus ... fără Cer, este o viață fără veșnicie, făcută numai din efemer : Azi = Aici + Acum.

Decesul final este continuat la Judecată, cu cel **total**. Despărțirea de trup fiind *înveșnicită* cu / prin despărțirea de Dumnezeu, pentru veșnicie ! Dar, cât este pe acest pământ, omul are Harul Întâlnirii cu Dumnezeu.

Această *Întâlnire* se face când vrea Dumnezeu ... în cazul de aici, după patru zile, dar **aceasta este posibilă ca urmare a cererii omului** ! Deși, părea că pentru Lazăr, a început veșnicia și totul era *prea târziu*, nu a fost așa !

Necredința nu ÎL împiedică pe Dumnezeu, mă împiedică pe mine, pentru cel pe care îl aduc în rugăciune înaintea lui Dumnezeu ! Dar, dacă Dumnezeu vrea, EL nu Se va împiedica de necredința mea, tocmai de aceea și vine, pentru a mă face credincios real ! Felul de creștin care ÎL crede pe Isus pe Cuvânt, indiferent de mărimea problemei !

EL nu este un Dumnezeu limitat ... care poate să facă doar anumite lucruri ! EL poate totul, iar viitorul intervenției Lui, poate fi mult mai rapid decât m-aș aștepta !

Întrebarea săptămânii

Ce se întâmplă cu oasele lui Moise după moartea sa?

Psalmul 118:9
(răspunsul numărului anterior)

Florin Ciochină

RAI SAU IAD ?

Doar prin Isus poți ajunge în cer ... nu mai aștepta. Acum pleacă-te pe genunchi înaintea lui Isus și cheamă-L în viața ta ! Poți spune : “Doamne Isuse, recunosc că sunt un păcătos, cred în Jertfa Ta de pe cruce, curăță-mă prin sângele tău de orice păcat ! Amin !”

Lui, poți să-I spui și păcatele ascunse, neștiute de alții. Așa se obține Mântuirea, împreună cu viața veșnică. Aceasta este pocăința : să-mi potrivesc viața după Biblie, să caut o Biserică unde Isus este iubit, dorit, ascultat și urmat și-apoi, la plecarea de aici de pe pământ, (în momentul decesului), să știu că ajung Acolo unde mi-am dorit / propus ... în Cer ! Nu pentru un an sau doi, ci pentru o veșnicie !

În Cer, mai există locuri goale, dar cei ce nu se vor găsi în Cer ... se vor regăsi în iad. Nu există un al treilea loc ... intermediar. Există intermediari pentru ambele destinații și pentru Cer și pentru iad, fiecare are trimiși pe-acest pământ.

Ești cu Isus sau ești fără Isus ? ÎL ai pe Isus, ai cerul, nu ÎL ai pe Isus ... locul final este locul de pedeapsă, iadul. De ce ? Fiindcă în Cer se ajunge prin cerere, nu automat.

Nu este aici nicio amenințare, este doar o realitate și fie că place sau nu, acesta este un adevăr Biblic, iar adevărurile Lui Dumnezeu nu se negociază. *Dincolo*, pentru veșnicie, omul ajunge în unul dintre cele două locuri, în funcție de decizia personală.